

זמני כניסת ויציאת השבת

ירושלים	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
5:06	6:23	6:59	6:59
5:24	6:23	6:59	6:59
5:15	6:23	6:59	6:59
5:17	6:24	7:00	7:00
5:35	7:42	8:13	8:13
5:31	6:52	7:15	7:15

ישמח

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה

מעין עולם הבא

ישועות מקיפות

ושוב אנו ניצבים לפני סיום עוד חלק מחמשה חומשי תורה, כשהשבוע מסיימים כלל ישראל את חומש שמות הנקרא גם ספר הגאולה, כשעם זה יחד נכנסים אנו לקראת חודש הגאולה, בתקווה שאכן נוכח בה גם לגאולה השלמה.

זמן כזה של סיום, הן של ספר מספרי התורה, והן של תקופה, מהווה עבורנו נקודת ציון דרך, כשבכך אנו משלימים תקופה של חצי שנה להוצאת עלון ייחודי זה, המוקדש כולו לנושא קדושת השבת וכבודה, שהחל לצאת לאור בשבת הראשונה של השנה.

וכאן נשוב ונגלה, כי היוזמה להוצאת עלון זה, באה בעקבות דבריו המפורשים של אחד מגדולי הדור שליט"א, אשר הורה לעסוק בזיכוי הרבים בהנחלת יקרת כבודה של השבת, ובמיוחד בהחדרת החשיבות של סיום ההכנות לקראת השבת ושבתה ממלאכות חצי שעה קודם השקיעה, בהדגישו כי זהו סגולה בדוקה להיוושע בכל מילי דמיטב.

ואכן בעקבות דבריו הברורים והנחרצים, ניגשנו להוצאת עלון זה, שקיבל את ברכתו ועידודו הנלהב, ומאז רואים אנו סיעתא דשמיא ברורה, בתקווה לישועה שלמה בקרוב.

ומכאן אנו קוראים שוב לכלל הציבור, להיות שותף בדבר נעלה זה, לזכות את הרבים בדבר חשוב זה, ולראות ישועות נגלות בחודש אשר ישועות בו מקיפות.

והתשובה כרוכים זה בזה. גם אדם הראשון, כאשר הבין את מעלתה של התשובה, מיד עמד ואמר 'מזמור שיר ליום השבת'.

המשנה ברורה (רנ, ג) הביא כן להלכה, שכל אחד יהרהר בתשובה ויפשפש במעשיו בכל ערב שבת, כי שבת קרויה 'כלה מלכתא', וכאילו מקבל את פני המלך יתברך שמו, ואין נאה לקבלו כשהוא לבוש בבליי הסחבות של חלאת העוונות. וכאמור, במידה מסויימת, זה אף יותר מהשראת השכינה בקודש הקדשים, כי זה מעין עולם הבא כשזה גילוי הרוחניות במלוא עוצמתה.

כך ידועים מעשים שהיו אצל צדיקי עולם, שהיו מהרהרים בתשובה בערב שבת ממש כמו בערב יום הכפורים, וידוע מה שנמסר עדות על מראה ההכנות לשבת בביתו של הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק [שבתחילת שבוע זה ציינו את יום ההילולא שלו], כשאפילו על המשרתות הפשוטות בבית נפל אימה ופחד כמו בערב יום הכפורים, והיו מבקשות מחילה זו מזו.

ברור שגישה כזו לשבת, נותנת מימד אחר לכל ההכנות של ערב שבת, ולא לחינם שבת מסמלת את העולם הבא עולם החירות, כשהוא כולו קודש קדשים.

להיראות הדברים, במבטינו אנו נדמה היה כי ראוי להקדים לבני ישראל אי אילו מילים לאחר מה שעברו, לפני שממשיכים הלאה.

ואנחנו רואים שלא כך מתרחשים העניינים, הדבר הראשון מדברים על שבת והשראת השכינה.

ללמדנו בא, כי דבר ראשון, צריכים לתפוס משהו ממושי כדי לחזור למצב של ויהי נועם ה' אלוקים עליכם.

וההקדמה לכל זה, זהו השבת.

הדוגמא החיה והמוחשית ביותר לעולם הבא, אשר אותה אפשר לחוש ולטעום כבר כאן בעולם הזה, הוא השבת.

"ששת ימים תיעשה מלאכה, וביום השביעי יהיה לכם קודש". כל מה שטרח האדם בימות החול, מקבל משמעות חדשה בשבת, כשהכל נהפך להיות קודש.

אם בני ישראל רוצים לזכות לתחיה מחודשת אחרי הירידה הגדולה שהיתה להם בחטא העגל, דבר ראשון צריכים הם לחיות את מצב השבת, ולדעת כי אפילו השראת השכינה אינה דוחה שבת, כי השבת היא מקור כל הברכה, היא זו המעניקה נפש לכל מעשי האדם, יותר מכל מעשה אחר.

ואכן, מצאנו כי השבת

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם. ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה' פל העשה בו מלאכה יומת.

מתי זה אירע?

ובכן, אומרים חז"ל, למחרת יום הכפורים כשמושה רבינו ירד מהר סיני, לאחר שהתפלל על בני ישראל והתבשר 'סלחתי כדבריד', וקיבל את הלוחות כששהה בהר בשנית ארבעים יום וארבעים לילה, מיד למחרת הקהיל משה רבינו את כל עדת בני ישראל, וציוה אותם על מלאכת בניית המשכן, כשהוא מקדים להם אזהרה על השבת.

פלאי פלאים!

אתמול היה יום הכפורים, הכל התחילו להתאושש מן ה"סלחתי כדבריד", והנה כולם נקהלים למשה רבינו. הנה, אולי יספר להם על תפילותיו ותחנוניו, על כל אשר עשה במשך ארבעים יום ולילה למענם, שמא מוסר יגיד להם.

אך לא זה מה שקורה.

משה רבינו מודריך אותם כיצד לזכות להשראת השכינה, ומקדים להם את התראת השבת.

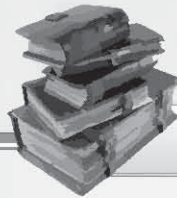
לכאורה, לא כך היו אמורים

לשון חכמים

והא דלא אשכחן בלשון הכתוב שמות לימי השבוע כמו לשאר לשונות מפורש במדרש הטעם כדי שזכור תמיד יום השבת כשנמנה כל ימי השבוע, וכן אמר במכילתא זכור את יום השבת ר' יצחק אומר לא תהא מונה כדרך שאחרים מונים אלא תהא מונה לשם השבת, ומזה הטעם אין לנו שמות לחדשים אלא שאנו אומרים חודש ראשון וחודש שני לפי שחשבון החדשים הוא ליציאת מצרים לדברי הכל כדכתיב 'החדש הזה לכם ראש חדשים' כדאיתא לקמן (ז' א'), והטעם כדי שזכור תמיד יציאת מצרים.

חידושי הריטב"א ראש השנה ג, א
וכעין זה כתב הרמב"ן שמות יב, ב

פניני הלכה

שאלה: עד כמה מותר לבטל מלימוד תורה לצורך הכנת צרכי שבת? הנידון הוא כמי שאין צריכים את עזרתו בבית, ואף בלי עזרתו יהיו כל צרכי השבת מוכנים כדבעי בשלוות הנפש. תשובה: טרם התשובה, יש לציין שיסוד הדין שמצינו אף באמוראים שהיו להם עבדים שהכינו צרכי שבת בעצמם, מבואר בגמרא שהוא מטעם 'מצוה בו יותר מבשלוחו'. אך האחרונים תמחו על כך, מה זה שונה מכל מצוה שהכלל הוא שמצוה שיכולה לעשות על ידי אחרים אין דוחה תלמוד תורה?

ויש בכך ג' טעמים באחרונים, ומהם נפקא מינה לשאלה שנשאלה. טעם א', שזהו כבודה של השבת שהוא מתעסק בעצמו וטורח להכין את צרכיו לשבת. לפי טעם זה, די להתעסק בדבר אחד בלבד, ואין לו היתר להתבטל מלימוד תורה לעסוק בכבוד שבת ביותר מכך כשיש אחרים שיכולים לעשות את הדברים בשבילו. טעם ב', כבוד שבת הוא מצוה חמורה, ודוחה תלמוד תורה, אף במקום שיכול לעשות על ידי אחרים. טעם ג', במצוה המוטלת על גופו של האדם, לא נאמר הכלל שמצוה שיכולה לעשות על ידי אחרים אינה דוחה תלמוד תורה, וכאן כבוד שבת מוטל על גופו. לפי שני טעמים אלו, מותר לו להתעסק אף ביותר מדבר אחד לכבוד השבת, אף אם יש בכך ביטול תורה, אך יזכור שתלמוד תורה כנגד כולם.

מקורות: שולחן ערוך הרב סימן רנ קונטרס אחרון ס"ק ב; שער הציון רנ, ט. ויש להעיר שבשולחן ערוך הלכות פסח (תס, ב) הובא שהרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתה ומזויר את העוסקים בהם ומסייע בעריכתו, וביאר המשנה ברורה שהטעם הוא משום מצוה בו יותר מבשלוחו. ושמא גם שם הוא חומרא של איסור חמץ והמכשול המצוי בה. וראה שו"ת נשמת שבת סימן קכא.

אמרת השבת

בזמירות השבת אנו אומרים 'מנוחה ושמחה אור ליהודים'. כעין זה אומרים גם בפיז' יום זה לישראל אורה ושמחה. מה פשר הכינוי 'אור' בהקשר לשבת?

ביאר בספר 'בד קודש', שחושך הוא כתוצאה מהיצר הרע והסיטרא אחרא, וכפי הנאמר במדרש (פרשת מקץ) שכל זמן שיצר הרע בעולם אופל וצלמות בעולם, שנאמר (איוב כח, ג) 'אבן אופל וצלמות', נעקר יצר הרע מן העולם אין אופל וצלמות.

והנה על השבת אמרו בזהר הקדוש (הנאמר בנוסח ספרד קודם תפילת ערבית של ליל שב"ק) 'כד עייל שבתא איהי אתייחדת ואיתפרשת מסיטרא אחרא', כשנכנסת השבת, היא מתייחדת ומפרישה את עצמה מהשטן שהוא סיטרא אחרא, 'ולית שולטנא בכלהו עלמין בר מינה', ואין שלטון אחר בכל העולמות חוץ ממנה.

ואם אין בשבת שלטון של סטרא אחרא שהוא יצר הרע שזהו החושך, ממילא השבת השולטת בעולם היא אור ליהודים.

בד קודש על התורה, מקץ

פרשת השבת

יְשִׁיעַ יְמֵינוּ תַעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבְּתוֹן לַה' כָּל הַעֲשִׂיָה בּוֹ מְלֶאכֶה יִמָּוֶת (לה, ב)

הקשו המפרשים, למה אמר הפסוק בלשון "שמשמעותו שהמלאכה נעשית מאליה, הרי היה ראוי לומר 'ישת ימים תעשה מלאכה', שמשמעותו לעשות בידים מלאכה בששת ימי החול.

בספר 'אפריון' כתב לפרש את הכתוב בכמה אופנים, ונביא שנים מהם.

א', עיקר כוונת שבת אינה לשבות ממלאכה בתור מנוחת פעולה גרידא, אלא הוא יום שניתן לרוחניות. מטעם זה נברא האדם בערב שבת, כדי שמיד יהיה לו שבת, ולא נטעה לחשוב שהשבת נועדה כדי לנוח מעמל. זה כוונת הפסוק 'ישת ימים תעשה מלאכה', אף שהמלאכה נעשתה מאליה, 'וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה', שהשבת היא לשמו יתברך ולא למנוחה מעמל בלבד.

ב', על פי דברי זהוהר הקדוש, שמיום השבת מתברכים כל שבעת הימים, וכשהברכה שרויה הרי זה נראה כאילו המלאכה נעשית מעצמה שלא לפי יחס לפעולת האדם. זהו איפוא כוונת הפסוק 'ישת ימים תעשה מלאכה' מעצמה, כיצד? 'וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה', זהו מה שיביא לכם את הברכה.

מעשה לשבת

ההשתדלות לכבוד שבת

במקורות אחרים מובא הסיפור בגירסה שונה מעט: לפי אותה גירסה, הבעל שם טוב אף לא דפק על החלון, אלא נגע נגיעה קלה, ולעשיר היה נדמה הדבר כמו דפיקה חזקה.

כששאל העשיר את הבעל שם טוב למה דפק כה חזק על חלונו, ענה לו הבעל שם טוב שכלל לא דפק אלא נגע בלבד, ומן השמים סיבבו שישמע זאת כדפיקה חזקה כדי שיוכל לספק לו את צרכי השבת.

פתח האישי ושאל את הבעל שם טוב: אם כבודו מאמין ובוטח בקדוש ברוך הוא שיעזור לו, ולכן אפילו לדפוק על החלון לא רצה, למה אם כן נגע הוא כלל בחלון? ואם בטחוננו אינו חזק כל כך, למה לא דפק בדלת לבקש בפה מלא?

השיב לו הבעל שם טוב, שכל אדם צריך לעשות פעולה מסוימת, ועל פעולה זו משרה הקדוש ברוך הוא את ברכתו. אך אופן הפעולה אינו שווה אצל כולם, שאדם שבטחוננו בקדוש ברוך הוא אינו כה חזק, הרי שהברכה מגיע באופן יחסי לגודל המעשה, וצריך הוא להתאמצות יתירה ומעשה גמור כדי לזכות בברכה. אך לאדם הבוטח בקדוש ברוך הוא ומאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא מספק את כל צרכי האדם, אין צורך מעשה גדול. לי - סיים הבעל שם טוב - היה די בנגיעה קטנה על החלון, כדי שעל ידי כך תשרה בה הברכה ותשמע זאת כאילו דפקו לך בקול רעש גדול על החלון, ועל ידי כך הגיע לי די מחסורי.

שפע חיים בשלה תשמ"ב

שאל הגביר את הבעל שם טוב, אם דפק הוא על חלונו כדי לקבל ממנו צרכי שבת, למה לא המתין עד שיפתח לו את החלון וישאלהו למבוקשו.

ענה לו הבעל שם טוב, שבאמת לכל אדם מוכן די צרכו ומחסורו, אלא שנגזר על האדם שצריך הוא לעשות מעשה כדי להשיג את מזונותיו, אבל הצרכים לא מסופקים לו על ידי המעשה, אלא שהמעשה גורם לו שיוכל לקבל את מזונותיו, והדבר תלוי בחטאו של האדם עד כמה נגזר עליו לטרוח, וכן במדת בטחוננו עד כמה די לו במעשה קטן כדי לספק את כל צרכיו.

לכשעצמי - סיים הבעל שם טוב - די היה לי בדפיקה קטנה על חלונך, כדי שאסמוך מעתה על הבורא כל עולמים שישפך לי את צרכי, ולא נזקקתי להמתין שאתה תצא ותביא לי את מזונותי, כי בוודאי שהקדוש ברוך הוא יעזור לי לאחר מעשה זה שעשיתי.

דברי יהוקאל וישב

לפני התגלותו של הבעל שם טוב הקדוש, היה הוא חי בדחוקת גדולה מאוד, כאשר העניות היתה לחם חוקו, ובקושי גדול היה ניזון במשך כל ימות השבוע מפירורי לחם יבש שהשרה במים. נאמן לצו חז"ל, אף בשבתות היה ניזון בקושי רב ובצמצום גדול, כמאמרם 'עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות'.

באחת השבועות, בערב שבת, כל כך גדול היה הדחוק, שהבית היה ריקן לחלוטין, ולא היה שום דבר ממה לעשות מזון כלשהו לצורך השבת.

הרבנית הצדקנית, שבכל משך כל אותה תקופה לא התלוננה ולא הביעה טרוניה אפילו פעם אחת, פנתה בלב כבד אל בעלה, ושחה לו את המצב, וביקשה ממנו שישתדל להשיג לכל הפחות קצת קמח, כדי שתוכל לעשות מהקמח מעט חלות לכבוד שבת קודש.

ראה הבעל שם טוב את המצב, וחפץ לקיים את הדין שצריך אדם לדאוג לכבוד השבת מיום השישי, וראה שבפעם הזאת אין לו ברירה, ומחויב הוא על פי הלכה לאחוז בדרכי ההשתדלות ולעשות מעשה כדי להשיג מעט מזון לכבוד השבת הממשמת ובאה.

יצא איפוא הבעל שם טוב החוצה, ניגש לבית הראשון שנקרה בדרכו שם גר אדם בעל אמצעים, ודפק קלות על החלון, ותיכף פנה והלך לדרכו לחזור לביתו.

באותו בית התגורר עשיר גדול, שלשמע הדפיקות ניגש לחלון, וראה יהודי מתרחק מהבית. מיהר איפוא ויצא מביתו ורץ אחרי היהודי שדפק על החלון, ושאל אותו למבוקשו.

ענה לו הבעל שם טוב, שהוא זקוק למעט קמח כדי לאפות מזה חלות לשבת קודש הקרבה ובאה.

דבריהם הם זכרונם

האדמו"ר הרשב"ב מליובאוויטש רבי שלום זובער שניאורסון זצ"ל - ב' ניסן תר"פ - 90 להסתלקותו

ממנהיגי הדור היה האדמו"ר הרשב"ב זצ"ל, יחד עם היותו מנהיג קהל עדתו חסידי ליובאוויטש בדרך אבותיו הקדושים. מידי שבת ומועד, היה האדמו"ר יושב ומוסר לחסידיו דברי חסידות עמוקים על דרך חב"ד, כשהגדולים שבחבורת החסידים והתלמידים, היו לאחר מכן חוזרים על דבריו ומעלים אותם על הכתב.

הזמן לאמירת מאמרי החסידות מידי שבת, היה מעניין וייחודי מאוד, היה זה עם כניסת השבת, טרם תפילת קבלת שבת ועריכתה.

וכך מתאר אחד מחשובי הלומדים בשיבה שהתקיימה בחצרו של האדמו"ר הרשב"ב בעת שהותו בעיר רוסטוב שברוסיה, את מהלך סדר העניינים לקראת שמיעת המאמר:

"ביום שישי מיד אחרי תפילת המנחה, סידרו את השולחנות בהיכל הגדול, ולאחר שכולם תפסו את מקומותיהם, פתחה קבוצת המנגנים בשיר. הניגונים, ניגוני מרירות לצד ניגוני שמחה, רוממו את הנפש, והשומעים הרגישו בניצאתם מן החול אל הקודש. זה היה מחזה נפלא, על כולם חופפת קדושת השבת, פני כולם מאירים, וכולם שומעים את הניגונים שובי הלב מתוך חרדה חדה ונעימות. כשנמעו פעמי הרב, אדמו"ר הרשב"ב, הושלך הס, והרבי הופיע בהדר גאון עוזו".

בהמשך הזכרונות, מתאר הכותב, הלא הוא הגאון החסיד רבי נחום שמריהו ששיניקין זצ"ל, את הכנתו העילאית של האדמו"ר הרשב"ב עצמו לקראת המאמר, ולאחריה את תפילת הערבית שנמשכה זמן רב, כדרכו של האדמו"ר הרשב"ב שהיה מעמיק גדול בתפילתו שנמשכה כל פעם שעות ארוכות מתוך מוחשבות מעמיקות יחד עם להט פנימי עמוק.

כ"ק הרשב"ב מליובאוויטש זצ"ל

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

יְדֵי הַשַּׁבָּת

יְלָדִים יְקָרִים:

בְּפָרְשָׁה שְׁלָנוּ נִקְרָא אֶת הַפְּסוּק "לֹא תִבְעְרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת".

וְחֻקֵּינוּ וְכַוָּנָנוּ לְבָרְכָה פְּרָשׁוּ פְּסוּק זֶה לְגַבֵּי מִדַּת הַפֶּעַם, שֶׁהַמְּנַגֵּה לְאֵשׁ הַלֹּהֲטֹת בְּתוֹךְ הָאָדָם, שֶׁזֶהוּ מִדַּת הַפֶּעַם, כְּפִי הַיְדוּעַ שֶׁקְּשָׁאָדָם פּוֹעֵם הוּא מְרַגֵּישׁ רְתִיחָה עֲצוּמָה בְּתוֹךְ גּוּפוֹ, וְכֵן הַפְּתוּב לּוֹמֵר שֶׁבְּמִיָּחַד בְּשַׁבָּת אָסוּר לְכַעַס עַל שׁוֹם דְּבָר בְּשׁוֹם אַפֵּן. לְכֹן קוֹרְאִים לְשַׁבָּת 'שְׁלוֹם', שֶׁעַל יְדֵי הַשַּׁבָּת שֶׁצָּרִיכִים לְהִיזוֹת בּוֹ בְּמִנְחָה וְשִׁלּוּחַ, כֵּן הַשְׁלוֹם לְעוֹלָם.

הַרְבֵּה פְּעָמִים מְרַגֵּיִשִׁים נִסְיוֹן מִיָּחַד בְּדָבָר זֶה בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת בְּדַקּוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת לְפָנֵי כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת, שֶׁיֵּשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים מְרַגֵּיִשִׁים קֶצֶת בְּשָׁעָה לְחוּצָה כִּזוֹ, וְצָרִיךְ לְדַעַת שֶׁזֶה נִסְיוֹן מִיָּחַד שֶׁל הַיָּצָר הַרַע לְגֵרֵם לְמִידַת הַפֶּעַם סְמוּךְ לְכְּנִיסַת הַשַּׁבָּת, דְּבָר שֶׁמְרַחֵק אֶת כָּל מְנוּחַת הַשַּׁבָּת וְקַדוּשָׁתָהּ.

וּמוֹבָא בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים רְמֵז, שֶׁכְּבָר מִחֲצוֹת יוֹם שֵׁשִׁי יֵשׁ לְהַקְפִּיד בְּמִיָּחַד עַל דְּבָר זֶה, שֶׁמִּחֲצוֹת יוֹם שֵׁשִׁי עַד כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת יֵשׁ 6 שָׁעוֹת, וְעוֹד 24 שָׁעוֹת שֶׁל שַׁבָּת עֲצוּמָה, וְעוֹד שָׁעָה שֶׁל תּוֹסַפֵּת שַׁבָּת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, סָךְ הַכֹּל 31 שָׁעוֹת, כְּפִי הַרְמֵז בְּפְּסוּק 'לֹא תִבְעְרוּ אֵשׁ'.

שֶׁתִּהְיֶה לְכַלְנוּ שַׁבָּת מְנוּחָה וְשִׁלּוּחַ וְאַהֲבָה וְרִצּוֹן.

שַׁבָּת שְׁלוֹם.

משל ונמשל

על דברי חז"ל שבשבת צריך להיות בגדרי כל מלאכתך עשויה, פירשו צדיקים שהכוונה גם למלאכת שמים, שבשבת אין להתבונן על מצבו ודרגתו ובמעשיו הקודמים, אלא להרגיש כמו שהוא עומד במצב של לפני המלך. ורק בערב שבת עם חשיכה, זהו הזמן להתבונן במעשיו ולשוב בתשובה כדי לקדם את השבת.

משל למה הדבר דומה? לאדם הבא לפני המלך, שקודם כניסתו אל המלך עליו לרחוץ את עצמו היטב, שלא ינדוף ממנו אפילו שמץ ריח רע, ועליו להחליף את בגדיו הבזויים במלבושי כבוד. אבל משכבר עומד הוא לפני המלך בהיכלו, שוב אין עליו לחשוב מאומה, לא על העבר ולא על העתיד, אלא כל מעייניו נתונים נוכח המלך.

הנמשל: לפני שנכנס לשבת קודש, ערב שבת עם חשיכה, חייב אדם לטהר את עצמו כדי שיוכל להכנס ולבוא בהיכל המלך, אך בשבת קודש עצמה כשהוא שרוי במחיצת המלך יתברך שמו בכבודו ובעצמו, צריך האדם להיות בבחינת 'כל מעיני בך'.

כך גם לגבי חג הפסח, כל החשבונות של ביעור החמץ, הן החמץ הגשמי, והן החמץ הרוחני הוא היצר הרע, צריכים להיות קודם החג, אבל משנכנס החג עצמו וזוכים לגילוי שכונה של ליל הסדר, האדם צריך לשכוח מכל העבר, ולהיות עסוק רק במצוות שלפניו ולהתקדש בקדושה יתירה.

נתיבות שלום

יכולה היא שתרחם

הפצת הגליון השבוע

ולרפואת הילד

נתרמה לזכות

משה יעקב

רחל רעכיל בת אסתר גיטל

בן יונה

גדליהו בן אסתר גיטל

מסייעים להפיץ את אור השבת ורואים ישועות

גדולה זכות השבת להגן בעד התומכים והמסייעים ברפואות, ישועות, פרנסה, וכל מיילי דמיטב. לתרומות והקדשות, לזכות ולע"נ, וכן לפרסום בעלון: 052-7636030

ישמחו

מופץ בדואר אלקטרוני בכל קצוות תבל.

לזיכוי הרבים נא הדפיסו

והפיצו בין מכריכם!

לקבלת הגליון בכל שבוע,

ולהערות הצעות ותרומות

yismechu@yismechu.com